

[Ministeren for offentlige arbejder]

der og TV-modtager er et spørgsmål om civilisation; hvordan man kører i sin bil, og hvad man modtager på sine apparater, er et spørgsmål om kultur, det må vi venligst overlade til befolkningen selv. Her er det altså netop, at vi ikke skal være formyndere, men at vi skal stille noget til rådighed.

Men jeg vil gerne indrømme over for fru Ingerlise Koefoed, at der er en god portion tro i det. Der er en god portion tro i alt, hvad der er nyt, og som indeholder enormt rigelige og næsten uoverskuelige muligheder, fordi der hele tiden gøres nye opfindelser og sker nye udviklinger, som selv de bedste teknikere i dag ikke kan overse. Jeg har den tillid til befolkningen, at den vil vide at benytte også disse nye tekniske muligheder på den måde, som den ønsker. Med den mener jeg den enkelte borger, den enkelte familie, eller hvem det måtte være.

Så skal jeg endelig knytte an til noget, hr. Sander sagde, men det har sandelig også noget med selve forslaget at gøre, idet jeg samtidig takker ordføreren for forslagsstillerne for de bemærkninger, der blev gjort. Jeg er ret meget i tvivl om, hvorvidt det er rigtigt, som hr. Sander sagde, at folketinget skal tage beslutning om udbygning af et hybridnet. Det kunne man godt udlæse af pkt. 1 i forslagsteksten.

Det, der skal ske rent folketingsmæssigt, er en ændring af radiospredningsloven, og den havde regeringen allerede fremsat i maj måned. I det øjeblik den ændring bliver gennemført, forhåbentlig ikke bare i denne samling, men i løbet af få måneder, er der intet til hinder for, at punkt 1 i forslaget kan virkeliggøres, nemlig at P & T og telefonselskaberne får mulighed for at etablere et hybridnet og det, der derefter følger, så i virkeligheden behøves der ikke nogen folketingsbeslutning.

Vi kan da udmærket udtale noget, også i form af en beslutning, men det, der skal til, er en lovændring om fremførelse af signaler ud over kommunegrænserne. Der er tale om forhandlinger om ophavsret og sådan noget. Alt dette kræver imidlertid ikke en folketingsbeslutning, men at folketinget ændrer de paragraffer, som det er nødvendigt at ændre, i den relevante lovgivning.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg tror ikke, det er nogen nytte til at fordybe sig mere i den filosofiske diskussion om, hvad der er formynderisk, og hvad der ikke er formynderisk. Jeg vil bare sige, at jeg ikke har noget imod en gang imellem at stå frem og sige, at det og det synes jeg er det bedste, og det og det vil jeg søge at fremme. Om det så er formynderisk eller ej, må være op til andre at bedømme.

Jeg bebrejder da ikke teknikerne – tværtimod – at de fører en teknisk diskussion. Jeg synes, det er udmærket, at vi har nogle meget dygtige teknikere, som kan komme frem til nogle resultater, som vi andre kan se på, men jeg er helt uenig i, at det ikke er noget, der skal og kan diskuteres i befolkningen. Den argumentation, som trafikministeren kom med her, er præcis den samme som den, andre ministre kom med, dengang man begyndte at tale om, at man godt ville have en folkelig diskussion om a-kraften.

Man sagde: det har folk ikke forstand på. De kan da være ligeglade med, hvor deres elektriske lys kommer fra, om det kommer fra a-kraft, om det kommer fra kul, om det kommer fra olie, eller hvad det kommer fra.

Men det viste sig jo, at befolkningen var interesseret, det viste sig, at befolkningen kunne forstå, hvad det drejede sig om, og at den også kunne tage stilling til, om den ville bruge a-kraft eller ej – ikke fordi den interesserede sig for, om den fik elektrisk lys fra den ene kanal eller fra den anden kanal, men fordi den interesserede sig for, hvad det i øvrigt betød for dens tilværelse, hvis man indførte a-kraft.

Præcis det samme kan man sige om dette: befolkningen har krav på at få at vide, hvad de arbejdspolitiske, de socialpolitiske, de kulturpolitiske konsekvenser af dette kan blive. Den skal have forelagt nogle valgmuligheder, den skal være med til at træffe valget inden for de tekniske muligheder, som teknikerne har skabt for den.

Jeg er enig med fru Ritt Bjerregaard, når hun siger, at debatten godt kan foregå, selv om man skulle gå hen og træffe en beslutning om hybridnettet. Man er jo allerede begyndt at lægge det ned, men debatten er ikke foregået godt nok endnu, og derfor er jeg glad for, at fru Ritt Bjerregaard er enig med mig i, at vi skal gøre, hvad vi kan for at fremme en folkelig debat, og for at give befolkningen alle de oplysninger, der er brug